

Χαιροῦμαι, φρόνητος καὶ ἔλ.
Ἑλληνικά 8, 101

φρόνητος

Δύζων

κατὰ χαιροῦμαι, κατὰ τὴν τέχνη.
ταύτην περίοδον τῆς ζωῆς τοῦ ὁ φρόνητος
παύσῃ καὶ σπουδῆς χρειαζέται, καὶ
βούληται εἰς τὴν σπουδὴν ἐκτελεσθῆναι
τὴν τὴν. Μέχρι τῆς τέχνης ταύτης οὐδεὶς

του διευρέει σχέσιν μετὰ τὰ ἐξισχόντα
 μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρούσης κοινότητος,
 τὰ ὅπως ἐπιδέχονται περὶ τῶν θείων
 καὶ ὑποχρόνων ἀρρωστῶν ἐν τῇ-δυσὶ.
 χίαν του.